

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Vulpe Vadim și de către avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui

Vulpe Vadim Constantin, născut la 31 august 1982, originar din s. Trifănești, r-nul Sîngerei și domiciliat în mun. Chișinău, str. Chițcani, nr. 17;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 05.08.2013 – 17.07.2014 (prima instanță)*
- 2. 31.07.2014 – 23.10.2014 (instanța de apel)*
- 3. 11.02.2015 – 11.03.2015 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 iulie 2014 **Vulpe Vadim Constantin** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 10 000 (zece mii) lei în beneficiul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Vulpe Vadim, la 22 mai 2013, aproximativ pe la ora 21³⁰, aflîndu-se pe str. Ismail, nr. 1, mun. Chișinău, la intrarea pe teritoriul „Palatului Sportului”, care este un loc public, ignorînd cerințele administratorului, prin care i s-a interzis de a intra pe teritoriu, manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, l-a amenințat cu răfuială fizică pe acesta și s-a îndreptat spre bazinul ce se afla pe teritoriu. Ulterior,

solicitându-i-se de către directorul instituției - E. Slobodaniuc de a părăsi teritoriul, din cauza închiderii graficului prin care se permite folosirea bazinului Vulpe Vadim, încălcând grosolan ordinea publică, manifestată prin exprimarea de cuvinte necenzurate și cu o obrăznicie deosebită față de persoanele prezente, i-a aplicat cet. E. Slobodaniuc lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1945 din 04.07.2013, vătămări corporale neînsemnate.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Vulpe Vadim să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a menționat că pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de fond este prea blândă, întrucât acesta nu a realizat fapta comisă, cu atât mai mult că s-a eschivat intenționat de la răspunderea penală, ceea ce denotă că nu se căiește de cele comise.

- *avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului*, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii. La fel, s-a invocat faptul că nu a fost dovedită vinovăția inculpatului, iar sentința se bazează pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că, instanța de fond just a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului măsura de pedeapsă sub formă de amendă, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, reținând în acest sens că, lipsa inculpatului în ședința de judecată nu constituie o circumstanță agravantă din rîndul celor enumerate la art. 77 Cod penal, iar acest fapt nu constituie temei de drept în agravarea pedepsei stabilite inculpatului.

A mai conchis instanța de apel că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, just fiind reținute semnele componentei de infracțiune în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

5. Împotriva deciziei au declarat recursuri ordinare:

- *inculpatul Vulpe Vadim*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, motivînd că nu a fost prezent la ședințele de judecată, cu atât mai mult la judecarea cauzei în instanța de apel, deoarece nu a fost informat despre data și ora desfășurării ședințelor, fiind astfel, privat de dreptul la apărare.

- *avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului Vulpe Vadim*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 9) Cod de

procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea cerințelor înaintate, recurentul indică faptul că, din declarațiile părții vătămate reiese că inculpatul a intrat doar în holul piscinei, și nu pe teritoriul bazinului, iar martorul Vulpe Snejana a declarat că conflictul dintre inculpat și partea vătămată s-a manifestat doar prin vorbe cu ton ridicat, în preajma lor neaflându-se alte persoane străine.

5.1. Pe marginea recursurilor a prezentat referință procurorul Sergiu Crijanovschi, care a solicitat respingerea acestora, cu menținerea deciziei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, deoarece sunt declarate peste termen și expune următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Cu privire la argumentul inculpatului privind încălcarea dreptului său la apărare, și anume prin faptul că nu a fost citat la ședințele de judecată, Colegiul penal susține că la judecarea cauzei în instanța de fond, acesta s-a prezentat doar la o singură ședință de judecată, iar absența sa de la ședințele anterioare a argument-o prin faptul că avocații nu îl anunțau despre data și ora ședințelor. Acest argument nu poate fi reținut ca fondat de către instanța de recurs, deoarece la ședința din data de 30 aprilie 2014 (f.d. 133-134) la care a fost prezent și inculpatul, părților li s-a comunicat despre data și ora desfășurării următoarei ședințe.

În pofida acestui fapt, inculpatul nu a înștiințat preventiv instanța despre imposibilitatea neprezentării acestuia la ședințele ulterioare, prezumându-se că inculpatul benevol s-a eschivat de la prezentarea sa în instanța de judecată, iar acest fapt nu este imputabil instanței de judecată.

Referitor la critica privind examinarea cauzei în instanța de apel în lipsa inculpatului, instanța de recurs susține că acesta a fost citat (f.d. 156) și înștiințat prin intermediul notei telefonice (f.d. 158) despre data și ora desfășurării ședinței de judecată.

Mai mult de atât, în instanța de apel interesele inculpatului au fost reprezentate de către avocatul Sergiu Zaharia, care la întrebarea instanței privind posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului și părții vătămate, acesta împreună cu procurorul a declarat că este posibil (f.d. 162).

Astfel, în cadrul judecării cauzei de către instanța de apel, dreptul inculpatului la participare și apărare nu a fost încălcat, întrucât participarea sa nu era obligatorie, în virtutea prescripțiilor art. 421 alin. (5) Cod de procedură penală, el fiind citat în condițiile legii, iar interesele sale fiind legal reprezentate de către un avocat ales de către cel din urmă.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că argumentele recurentului Vulpe V. nu și-au găsit confirmare și nu constituie temei de a interveni în decizia instanței de apel și de a dispune casarea acesteia.

La argumentele invocate de către avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului, instanța de recurs afirmă că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de

judecată, cu respectarea prevederilor art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Vulpe V. în comiterea infracțiunii incriminate lui în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, iar pedeapsa numită acestuia corespunde cerințelor prevăzute la art. 7, 61, 75 Cod penal.

Critica recurentul cu privire la lipsa elementelor infracțiunii în fapta comisă de inculpat, pe motiv că lipsește obiectul juridic al infracțiunii imputate nu poate fi reținută ca fondată, întrucât din declarațiile date de către partea vătămată și martorul Valicov I. rezultă că inculpatul l-a agresat atât verbal, cât și fizic pe Slobodaniuc E., acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Adiacent la cele relevate, este necesar de a subliniat că obiectul juridic al componente de huliganism este unul complex, obiectul juridic principal constituindu-l relațiile sociale cu privire la ordinea publică.

Este de menționat că infracțiunea de huliganism nu trebuie neapărat să fie comisă într-un loc public, este suficient comiterea acesteia *în public*.

Prin urmare, argumentele recurentului prin care se face referire la declarațiile martorului Vulpe Snejana, precum că infracțiunea s-a consumat în holul bazinului, și nu pe teritoriul nemijlocit al piscinei, nu influențează calificarea infracțiunii de huliganism, aceasta deoarece, potrivit art. 131 lit. b) Cod penal, fapta se consideră săvârșită în public și atunci când e comisă în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei *erau de față două sau mai multe persoane*.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescise la art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursurile aflate pe rol urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Vulpe Vadim și de către avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui *Vulpe Vadim Constantin*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 aprilie 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru